

Romantični vikend na talijanskim jezerima

Laghi di Fusine nalaze se južno od ceste Tarvisio - Jesenice, na samom podnožju Mangarta čija ih sjeverna stijena nadvisuje. Iako je Triglav fascinantniji, Mangart je iz perspektive jezera ljepši. Pejzaž je potpuno ne-talijanski - gusta šuma okružuje donje jezero, uz koje se šumska cesta penje do gornjeg

O svemu sam imao samo vrlo maglovitu sliku. Za redatelja Andreu Molaiolia nisam čuo nikada, za talijansku filmsku nagradu *David di Donatello* sam čuo, no nisam pojma imao o čemu se točno radi, a za spisateljicu Karin Fossum znam, no nisam nikada ništa njeno čitao.

Djevojka s Jezera

Ipak, prije nekoliko godina otišao sam pogledati film naziva „La ragazza del Lago” na Smotru talijanskog filma. Ovaj klasičan i dobar krimić počinje slično „Twin Peaksu” - na obali jezera pronađen je leš mlade žene, a istraga vodi prema selima u okolici - u Fusinu Valromanu i Pontebbu. Film je cjelovečernji prvijenac Andree Molaiolija koji je osvojio dvanaest *Davida di Donatella*, a realiziran je prema predlošku romana „Don't Look Back” Norvežanke Karin Fossum. Film sam poslije gledanja uglavnom zaboravio, no zapamtio sam prelijepe lokacije snimanja, u pejzažu tipičnom za sjever Italije. U jednom noćnom pretraživanju Interneta, pronašao sam točna mjesta na kojima su snimane jezerske scene „La ragazze del Lago” - na sjevernotalijanskim malenim jezerima Laghi di Fusine. Prije nekoliko godina prošao sam vrlo blizu njih, no nisam napravio obilazak i posjetio ih - a jedan od proteklih vikenda sam to napokon ispravio.

Zalazak sunca s lijepom prijateljicom

Sa svojom vrlo lijepom i pametnom prijateljicom, u njenom velikom i skupom autu, odveo sam se preko Ljubelja i Osojskog jezera u Italiju - njen sjeveroistočni kut u kojem počinje dolina Pontebbana koja autoput i željezničku prugu vodi prema jugu - u Udine i Trst. Prije toga smo u Austriji obavili sve potrebne i nepotrebne stvari - posjetili IKEA-u, ručali i pogledali nekoliko baroknih crkava. Dok smo ispijali osrednju austrijsku kavu, gledali smo u Alpe sjeverno od Ossiacher seea.

Tada smo se (uz izliku da natrag u Sloveniju ne želimo ići kroz tunel Karavanke, ili preko Podkorenskog sedla), odvezli u Italiju - autocestom Süd Autobahn. 24 kilometra od Villacha kod mjesta Thörl-Maglern prešli smo u Italiju, pogledali unatrag prema Alpama iznad Villacha i u Tarvisiu skrenuli na istok, prema Sloveniji. Ovdje, na granici Dolomita i Julijskih alpa nalaze se dva jezera na kojima je snimljena „La ragazza del Lago” - Belopeška jezera na slovenskom i hrvatskom ili Laghi di Fusine na talijanskom jeziku. Jezera se nalaze južno od ceste Tarvisio - Jesenice, na samom podnožju Mangarta čija ih sjeverna stijena nadvisuje. Iako je Triglav fascinantniji, Mangart je iz perspektive jezera ljepši. Pejzaž je potpuno ne-talijanski - gusta šuma okružuje donje jezero, uz koje se šumska cesta penje do gornjeg.

Ono je okruženo livadama i rjeđom šumom, i od njega počinje uspon na Mangart. Talijanski je ipak bio odličan espresso koji je moja lijepa prijateljica naručila svojim dubokim glasom na izvrsnom talijanskom, a koji smo ispili gledajući zalazak sunca nad donjim jezerom.

Nakon zalaska sunca s jezera smo se, prelazeći preko ukinute dionice Rudolfove željeznice, spustili na cestu prema Jesenicama. Iza granice pogledali smo sjevernu stijenu Triglava i spomenik slovenskom skladatelju Jakobu Aljažu, da bismo nakon 240 kilometara vožnje stigli u Zagreb.